

faktuře obsaženou, aby spory z dodávky eventuálně vzešlé byly žalovatelný v místě ve faktuře naznačeném.

Stačí-li k vyloučení fakturního sudiště, dal-li kupující svoji vůli, nepodrobiti se fakturnímu soudu, na jevo pouhým v š e o b e c n ý m vrácením faktury bez poznámky, tím spíše musí býti přece — argumentum a maiori ad minus — fakturní sudiště vyloučeno, když kupující zřetelně, škrtnutím poznámky »žalovatelný v Počátkách« svoji vůli, k vyloučení fakturního sudiště směřující, projevil a při tom fakturu vrátil, ať už při tom zvláštním dopisem vady zboží vytýkal, čili nic.

Zde nemůže býti pochybnosti o tom, že kupující nesouhlasí s fakturním sudištěm, a nemůže proto býti praesumován jeho souhlas se sudištěm tím, jak to § 88 odst. 2. j. n. k založení onoho sudiště žádá.

Avšak ani pozdější přijetí dvakrátě vrácené faktury, do níž odesílatel zboží poznámku »žalovatelný v P.« opět připsal, nemohlo založiti příslušnost okresního soudu v P., poněvadž třetí z a s l á n í faktury nestalo se více současně se zbožím, anebo před jeho dojitím (§ 88 č. 2. j. n.).

Neposoudil tudíž právnicky mylně rekursní soud případ tento a nemohl proto dovolací rekurs potkat se s úspěchem.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 24. října 1922 č. j. R I. 1262-22. Dr. Žemlička.

Žaloba na splnění depuračního závazku nespadá pod případy Šu 81 j. n.

Žalobce koupil od žalovaného, bydlícího v Teplicích, dům ve Vršovicích a byl žalovaný dle kupní smlouvy povinen, depurovati v určené lhůtě hypotekární dluh, žalobcem nepřevzatý.

K námitce místní nepříslušnosti odmítnul okresní soud ve Vršovicích žalobu u něho podanou, a odkázal ji na soud místně příslušný.

Rekursní soud změnil usnesení prvního soudu a námitku nepříslušnosti zamítnul, poukazuje k ustanovení §§ 81 a 91 j. n.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu. Odůvodnění: Podle §§ 81 a 91 dlužno žaloby, domáhající se rozsudku, že statek nemovitý prost je věcného práva, na něm váznoucího, nebo že zrušeno je právo to, vznésti u soudu, v jehož obvodu statek nemovitý leží, a lze s žalobou o zrušení (výmaz) práva

zástavního spojení u tohoto soudu žalobu o určení, že pohledávka zástavním právem zjištěná, není po právu.

O žalobu takovou v daném případě nejde. Žalobce nedomáhá se žalobou přímo odstranění knihovních pohledávek nebo zástavního práva v pozemkové knize váznoucího, a nemohl by to proti žalovanému ani učiniti, neboť pohledávky váznou v pozemkové knize pro osobu jinou; žalobce nežádá, by procesní soud rozsudkem vyslovil, že ony pohledávky nebo zástavní právo nejsou po právu a netvrdí, že tato břemena nejsou. Domáhá se pouze na žalovaném splnění osobního závazku, jejž vůči němu převzal smlouvou v žalobě uvedenou, že totiž postará se o to, aby zástavní právo, na domě koupěném váznoucí, bylo vymazáno v pozemkové knize. — Kdyby o žalobě vyšel rozsudek dle žádosti žalobní příznivý, nemohl by žalobce podle rozsudku toho exekucí přímo za výmaz dle § 350 ex ř. žádati, nýbrž mohl by pouze navrhnouti povolení exekuce k vynucení depurační povinnosti žalovaným převzaté.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 14. listopadu 1922 č. j. Rl 1317-22-1. *Schin.*

Předpokladem pojmu dělníka živnostenského i obchodního pomocníka jest služební poměr a poměr podřízenosti k principálovi.

Soud první stolice odmítl žalobu R. W. jako obchodního cestujícího na zaplacení provise podanou u soudu řádného proto, že příslušným jest k rozhodnutí soud živnostenský.

Rekursní soud změnil usnesení soudu prvního a zamítl námitku věcné nepřislušnosti z těchto důvodů: Soud rekursní nesdílí právní názor soudu stolice první, že žalobce dlužno pokládati za zaměstnance spadajícího pod ustanovení §u 5 lit d) zákona ze dne 27./11. 1896 č. 218 ř. z. Aby zaměstnanec byl podroben příslušnosti soudu živnostenského, předpokládá se nutně, že jest ve služebním poměru. Žalovaná přiznává, že žalobce byl agentem jen pro západní a severní Čechy, že nebyl řídícím žalované, že neměl povinnosti obchody uzavírat, žalovanou nebyla mu určitá cesta předepsána, jednal dle vlastních svých dispozic a příležitostí, nedostával mzdy, nýbrž odměnu vyměřenou od případu k případu. Žalovaná také proto ani netvrdí, že žalobce měl smluveny se žalo-